# Υπόθεση 63/88 R

## Claude Maindiaux και λοιποί
## κατά
## Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Υπάλληλοι —
Αναστολή εκτελέσεως — Εκλογή επιτροπής προσωπικού »

Διάταξη του προέδρου του τετάρτου τμήματος του Δικαστηρίου της 15ης Μαρτίου 1988 1659

Περίληψη της Διάταξης

*Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία*
*(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)*

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 15ης Μαρτίου 1988 *

Στην υπόθεση 63/88 R,

**Claude Maindiaux,**

**Raymond Muller,** και

**Francis Patterson,**

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενοι και επικουρούμενοι από τον Jean-Noël Louis, δικηγόρο, avenue Winston Curchill, 149, B-1180 Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την Yvette Hamilius, δικηγόρο στο Cour d' appel του Λουξεμβούργου, 11, boulevard Royal,

προσφεύγοντες,

κατά

**Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,** εκπροσωπούμενης από τον Detlef Brüggemann, Βρυξέλλες, επικουρούμενο από τον Alex Bonn, δικηγόρο, ο οποίος διορίστηκε και αντίκλητος, 22, Côte d'Eich, Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται η αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της εφορευτικής επιτροπής της ΟΚΕ, της 8ης Φεβρουαρίου 1988, για τη διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα το αποκαλούμενο « Supar » και την αναβολή των εκλογών που είχαν οριστεί για τις 17 Μαρτίου 1988,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

αποφαινόμενος δυνάμει των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 96 του κανονισμού διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

**Διάταξη**

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Φεβρουαρίου 1988, οι Maindiaux, Muller και Patterson, υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ( στο εξής: ΟΚΕ ), υπέβαλαν αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων με την

οποία ζητούν την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της εφορευτικής επιτροπής της ΟΚΕ, της 8ης Φεβρουαρίου 1988, για τη διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα το αποκαλούμενο « Supar » και την αναβολή των εκλογών που ορίστηκαν για τις 17 Μαρτίου 1988.

2 Από το φάκελο προκύπτει ότι, με την απόφασή του 1896/75 Α της 28ης Ιουλίου 1975, το προεδρείο της ΟΚΕ θέσπισε διατάξεις σχετικά με τη σύνθεση και τις λεπτομέρειες λειτουργίας της επιτροπής προσωπικού. Κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 5 της απόφασης αυτής, « τα μέλη της επιτροπής προσωπικού εκλέγονται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζει η γενική συνέλευση των υπαλλήλων της ΟΚΕ. Η γενική συνέλευση συνέρχεται το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της επιτροπής ... ». Το σύστημα και οι όροι διεξαγωγής των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού καθορίστηκαν, τελευταία, με τον κανονισμό περί διεξαγωγής των εκλογών της επιτροπής προσωπικού CP 153/83 της 4ης Μαρτίου 1983, με τον οποίο θεσπίστηκε αναλογικό εκλογικό σύστημα αποκαλούμενο « Supar ».

3 Κατά τη γενική συνέλευση του προσωπικού που συγκλήθηκε στις 21 Μαρτίου 1985 και πραγματοποιήθηκε στις 25 του ιδίου μηνός, η ημερήσια διάταξη της οποίας περιελάμβανε, μεταξύ άλλων, την εκλογή εφορευτικής επιτροπής ενόψει εκλογών για την ανάδειξη της νέας επιτροπής προσωπικού προς αντικατάσταση της απερχόμενης, η θητεία της οποίας έληγε στις 20 Απριλίου 1985, το τμήμα ΟΚΕ της Union syndicale, συνδικαλιστική ένωση υπαλλήλων, πρότεινε την τροποποίηση του ισχύοντος εκλογικού κανονισμού. Η συνέλευση ανέβαλε τη συζήτηση επί του σημείου αυτού για τις 19 Απριλίου 1985. Η γενική συνέλευση του προσωπικού που συνήλθε κατά την ημερομηνία αυτή ενέκρινε πράγματι ένα πλειοψηφικό εκλογικό σύστημα και αποφάσισε επίσης ότι το νέο εκλογικό σύστημα θα είχε άμεση εφαρμογή ενόψει των προσεχών εκλογών για την επιτροπή προσωπικού.

4 Στις 22 Απριλίου 1985, ο Müllers, εξ ονόματος της συνδικαλιστικής του οργανώσεως [τμήμα ΟΚΕ της Fédération de la fonction publique européenne ( Ομοσπονδία υπαλλήλων ευρωπαϊκής δημοσίας υπηρεσίας ), FFPE ], υπέβαλε στον πρόεδρο της ΟΚΕ αίτηση, το ουσιαστικό περιεχόμενο της οποίας συνίστατο στο ότι η τροποποίηση του εκλογικού κανονισμού ήταν παράνομη διότι η συνέλευση του προσωπικού, η οποία έπρεπε να εγκρίνει την εν λόγω τροποποίηση, συνήλθε την προηγουμένη της λήξεως της θητείας της απερχόμενης επιτροπής προσωπικού, ενώ έπρεπε να είχε συνέλθει, το αργότερο, ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της, σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 5 της απόφασης 1896/75 Α. Συνεπώς, ο Müllers ζήτησε από τον πρόεδρο της

ΟΚΕ να επιστήσει την προσοχή του προέδρου της εφορευτικής επιτροπής, που όρισε η γενική συνέλευση της 19ης Απριλίου 1985, επί του ότι οι εκλογές για την επιτροπή προσωπικού των ετών 1985-1987 έπρεπε να γίνουν σύμφωνα με το ισχύον εκλογικό σύστημα όπως είχε καθοριστεί με τον κανονισμό περί εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού CP 153/83, της 4ης Μαρτίου 1983.

5 Με έγγραφο της 24ης Απριλίου 1985, ο πρόεδρος της ΟΚΕ αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στην εν λόγω αίτηση.

6 Στις 17 Μαΐου 1985, οι Diezler, Deasy, Finc-Jensen, Müllers και Ricci άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της ΟΚΕ (υπόθεση 146/85) με την οποία ζήτησαν να ακυρωθούν:

α) ο κανονισμός ή το κείμενο που ενέκρινε η γενική συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ στις 19 Απριλίου 1985 σχετικά με το εκλογικό σύστημα για την επιτροπή προσωπικού·

β) όλες οι κατ' εφαρμογή του εν λόγω κειμένου μεταγενέστερες πράξεις και, ιδίως, οι εκλογές της επιτροπής προσωπικού που ορίστηκαν για τις 10 Ιουνίου 1985, καθώς και όλοι οι διορισμοί από την επιτροπή προσωπικού προσώπων στα διάφορα όργανα·

γ) εφόσον τούτο χρειάζεται, η άρνηση που αντιτάχθηκε στη διοικητική ένσταση του τετάρτου προσφεύγοντος H. Müllers, της 24ης Απριλίου 1985.

7 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημέρα, οι προσφεύγοντες ζήτησαν την κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων αναβολή των εκλογών για την επιτροπή προσωπικού μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του Δικαστηρίου.

8 Με Διάταξη της 11ης Ιουνίου 1985, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος διέταξε την αναβολή των εκλογών για την επιτροπή προσωπικού μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας.

9 Στις 18 Ιουλίου 1985, οι ίδιοι πέντε προσφεύγοντες υπέβαλαν διοικητική ένσταση απευθυνθείσα στον πρόεδρο, στο γενικό γραμματέα και στην ΑΔΑ της ΟΚΕ, με την οποία ζήτησαν « να διαπιστωθεί ότι ο εκλογικός κανονισμός που θεσπίστηκε στις 19 Απριλίου 1985 πάσχει από ακυρότητα » και να γνωστοποιηθεί στον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής ότι ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί να εφαρμοστεί στις εκλογές για την επιτροπή προσωπικού. Με υπηρεσιακό σημείωμα της 29ης Οκτωβρίου 1985, η εν λόγω διοικητική ένσταση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη.

10 Στις 23 Δεκεμβρίου 1985, αφού είχε απορριφθεί η ένσταση αυτή, οι προσφεύγοντες άσκησαν νέα προσφυγή ( 431/85 ) με την οποία επίσης ζήτησαν να ακυρωθεί η απόφαση περί νέου εκλογικού κανονισμού που ενέκρινε η συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ στις 19 Απριλίου 1985, οι προς εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως μεταγενέστερες πράξεις, καθώς και η απόρριψη από την ΟΚΕ της από 18 Ιουλίου 1985 διοικητικής ενστάσεως· με την προσφυγή ζητήθηκε επίσης να κριθεί ότι εναπέκειτο στην ΟΚΕ να λάβει όλα τα πρόσφορα μέτρα προκειμένου οι πράξεις που αποτελούσαν αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως να μην αναπτύξουν κανένα έννομο αποτέλεσμα.

11 Με Διάταξη της 25ης Ιουνίου 1986, το Δικαστήριο αποφάσισε την ένωση και συνεκδίκαση των δύο υποθέσεων προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και έκδοση κοινής αποφάσεως.

12 Με την απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987 ( Συλλογή 1987, σ. 4283 ), το Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή των άλλων προσφευγόντων πλην του Müllers στην υπόθεση 146/85 και την προσφυγή του Müllers στην υπόθεση 431/85 και ακύρωσε την απόφαση της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού της ΟΚΕ, της 19ης Απριλίου 1985, περί του εκλογικού συστήματος για τις εκλογές στην επιτροπή προσωπικού του εν λόγω οργάνου, καθώς και τις αποφάσεις του προέδρου της ΟΚΕ με τις οποίες είχε απορριφθεί η διοικητική ένσταση του Müllers της 22ας Απριλίου και των άλλων προσφευγόντων της 18ης Ιουλίου 1985.

13 Μετά την απόφαση του Δικαστηρίου, ο γενικός γραμματέας της ΟΚΕ απηύθυνε στις 5 Νοεμβρίου 1987 υπηρεσιακό σημείωμα στον πρόεδρο της εφορευτικής επιτροπής, που είχε οριστεί στις 19 Απριλίου 1985, ζητώντας από αυτόν οι εκλογές για την επιτροπή προσωπικού να διεξαχθούν με βάση το εκλογικό σύστημα που ίσχυε στις 20 Μαρτίου 1985, δηλαδή το αποκαλούμενο σύστημα « Supar ». Επειδή τα μέλη της εφορευτικής επιτροπής θεώρησαν ότι βρίσκονταν σε αδυναμία να αναλάβουν την έγκυρη διεξαγωγή των εκλογών με βάση το σύστημα αυτό, υπέβαλαν την παραίτησή τους στις 9 Νοεμβρίου 1987.

14 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 20 Νοεμβρίου 1987 οι Maindiaux και λοιποί, παρεμβάντες στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 146 και 431/85, υπέβαλαν αίτηση ερμηνείας, εκκρεμούσα προς το παρόν, της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 27 Οκτωβρίου 1987.

15 Μετά την παραίτηση της εφορευτικής επιτροπής, η επιτροπή προσωπικού συνεκάλεσε γενική συνέλευση, η οποία συνήλθε στις 11 Δεκεμβρίου 1987 και εξέλεξε νέα εφορευτική επιτροπή.

16 Στις 8 Φεβρουαρίου 1988, η εφορευτική επιτροπή, κατόπιν πολλών διαβουλεύσεων με το γενικό γραμματέα της ΟΚΕ, αποφάσισε οι εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού να διεξαχθούν στις 17 Μαρτίου 1988 σύμφωνα με το αποκαλούμενο « Supar » εκλογικό σύστημα.

17 Στις 29 Φεβρουαρίου 1988, οι Maindiaux, Muller και Patterson, άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως κατά της εν λόγω αποφάσεως της εφορευτικής επιτροπής της 8ης Φεβρουαρίου 1988 και κατά των άλλων πράξεων, αποφάσεων ή γνωμοδοτήσεων του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ. Την ίδια ημέρα υπέβαλαν την παρούσα αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων.

18 Η καθής κατέθεσε τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 8 Μαρτίου 1988. Επειδή οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων περιλαμβάνουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να κριθεί η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων, δεν θεωρήθηκε αναγκαίο οι διάδικοι να αναπτύξουν και προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

19 Κατά τους αιτούντες, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων είναι παραδεκτή δεδομένου ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976 ( De Dapper κατά Κοινοβουλίου, 54/75, Rec. 1976, σ. 1381 ), ο δικαστικός έλεγχος του συνόμου των πράξεων που αφορούν τις εκλογές για την επιτροπή προσωπικού είναι δυνατός στο πλαίσιο προσφυγής στρεφομένης κατά του οικείου οργάνου. Εξάλλου, οι προσφεύγοντες είχαν υποβάλει προηγουμένως διοικητικές ενστάσεις κατά των διαφόρων αποφάσεων περί διεξαγωγής των εκλογών για την ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού σύμφωνα με το αποκαλούμενο « Supar » εκλογικό σύστημα.

20 Όσον αφορά την ύπαρξη λόγων που να δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως την αναστολή εκτελέσεως, οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται ότι η απόφαση της εφορευτικής επιτροπής να διοργανώσει τις εκλογές σύμφωνα με το αποκαλούμενο « Supar » σύστημα παραβαίνει το άρθρο 5 της προαναφερθείσας απόφασης 1896/75 Α, δεδομένου ότι, κατά τη διάταξη αυτή, το εκλογικό σύστημα μπορούσε να ψηφιστεί μόνον από τη γενική συνέλευση λήξεως της θητείας και ότι η εφαρμογή του συστήματος αυτού μπορεί να παραταθεί μόνο αν η γενική συνέλευση το αποφασίσει ρητά. Κάθε απόφαση επιβάλλουσα εκλογικό σύστημα το οποίο δεν θεσπίστηκε ρητά από τη γενική συνέλευση τέλους της θητείας της απερχόμενης επιτροπής είναι επομένως παράνομο.

21 Όσον αφορά το επείγον, οι αιτούντες θεωρούν ότι το εκλογικό σύστημα που έγινε δεκτό από την εφορευτική επιτροπή θα έχει επίδραση στο εκλογικό αποτέλεσμα. Εξάλλου, αν οι εκλογές διεξαχθούν σύμφωνα με το εν λόγω σύστημα « Supar », στην περίπτωση κατά την οποία το Δικαστήριο θα έκρινε ότι οι κατ' αυτό τον τρόπο διεξαχθείσες εκλογές ήταν αντικανονικές, σειρά συνακόλουθων πράξεων θα έφεραν το στίγμα της παρανομίας χωρίς να είναι δυνατό να αποκατασταθούν πλήρως οι ανεπανόρθωτα προκληθείσες σοβαρές βλάβες, εκτός αν δημιουργηθούν αμετάκλητες αλυσιδωτές διαταραραχές. Εν προκειμένω, η διαφορά των αιτούντων με την ΟΚΕ είναι συνέπεια της απόφασης του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ για τη διεξαγωγή των εκλογών για την ανάδειξη των μελών της επιτροπής προσωπικού, μετά την απόφαση που εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 1987 το Δικαστήριο, σύμφωνα με το αποκαλούμενο « Supar » εκλογικό σύστημα.

22 Η ΟΚΕ θεωρεί ότι η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να απορριφθεί διότι τόσο το fumus boni juris όσο και το επείγον το οποίο είναι αναγκαίο για τη λήψη μέτρων αναστολής ελλείπουν.

23 Όσον αφορά την έλλειψη του fumus boni juris, η ΟΚΕ ισχυρίζεται ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι προφανώς απαράδεκτη, διότι οι προσφεύγοντες δεν νομιμοποιούνται. Πράγματι, με την προσφυγή ακυρώσεως και την αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων της 29ης Φεβρουαρίου 1988 απλώς επαναλαμβάνεται η άποψη που είχαν προβάλει και αναπτύξει οι προσφεύγοντες, παρεμβαίνοντες τότε στις προηγούμενες προσφυγές 146 και 431/85, που έχουν ήδη κριθεί από το Δικαστήριο με την απόφασή του της 27ης Οκτωβρίου 1987. Η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων είναι επίσης απαράδεκτη διότι οι φερόμενες ως αποφάσεις του γενικού γραμματέα της ΟΚΕ δεν συνιστούν στην πραγματικότητα παρά γνώμες ως προς το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα, γνώμες αναγκαίες προκειμένου να διασφαλιστεί η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 176 της Συνθήκης ΕΟΚ. Εν πάση περιπτώσει, η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων είναι αβάσιμη, καθόσον η προαναφερθείσα απόφαση της 27ης Οκτωβρίου 1987 είναι σαφέστατη όσον αφορά το ζήτημα που έθεσαν οι προσφεύγοντες.

24 Εξάλλου, η ΟΚΕ θεωρεί ότι δεν συντρέχει περίπτωση επείγοντος υπό την έννοια ότι αν δεν γινόταν δεκτό το αίτημα των αιτούντων να αναβληθεί η διενέργεια των εκλογών επιτροπής προσωπικού που ορίστηκαν στις 27 Μαρτίου δεν θα προέκυπτε γι' αυτούς καμιά σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη. Αντίθετα, η λήψη των μέτρων που ζητούν οι αιτούντες θα βλάψει σοβαρά τα συμφέροντα του προσωπικού γενικά το οποίο εκπροσωπείται επί τρία σχεδόν έτη από επιτροπή προσωπικού η οποία διεκπεραιώνει μόνο τις τρέχουσες υποθέσεις. Τελικά, η ΟΚΕ θεωρεί ότι η νέα αναβολή των εκλογών που ζητούν οι αιτούντες θα δημιουργήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη όχι στους προσφεύγοντες αλλά σε ολόκληρο το προσωπικό του οργάνου και, κατά συνέπεια, στο ίδιο το όργανο.

25 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο όμως δύναται, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως. Μπορεί επίσης να διατάξει οποιοδήποτε άλλο αναγκαίο προσωρινό μέτρο.

26 Κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αναστολή εκτελέσεως και η απόφαση με την οποία διατάσσονται προσωρινά μέτρα εξαρτώνται από την ύπαρξη περιστατικών από τα οποία προκύπτει το επείγον, καθώς και ισχυρισμών που να δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη των μέτρων αυτών.

27 Σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το επείγον μιας αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων που προβλέπεται στο άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη που υφίσταται για τη λήψη προσωρινού μέτρου προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στο διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου (βλέπε για παράδειγμα Διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 1986, Deufil GmbH & Co. KG, 310/85 R, Συλλογή 1986, σ. 537).

28 Εν προκειμένω, οι αιτούντες δεν απέδειξαν ότι η εκτέλεση της επίδικης αποφάσεως θα συνεπαγόταν γι' αυτούς σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία. Αντίθετα, η λήψη των αιτουμένων μέτρων περιέχει τον κίνδυνο να βλάψει σοβαρά τόσο τα συμφέροντα της ΟΚΕ και της διοίκησής της όσο και του προσωπικού της ΟΚΕ γενικά. Πράγματι, το προσωπικό αυτό εκπροσωπείται επί τρία σχεδόν έτη από επιτροπή προσωπικού που μπορεί να διεκπεραιώνει μόνον τις τρέχουσες υποθέσεις και η οποία, συνεπώς, δεν είναι σε θέση να συνεργαστεί πραγματικά για την καλή λειτουργία των υπηρεσιών, παρέχοντας τη δυνατότητα στο προσωπικό να εκδηλώσει και να εκφράσει ικανοποιητικά τη γνώμη του, ούτε να εκπληρώσει πλήρως τα άλλα καθήκοντα που της ανατί-

θενται σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασεως των υπαλλήλων.

29 Δεδομένου ότι οι αιτούντες δεν κατόρθωσαν να αποδείξουν το επείγον που απαιτείται από το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, δεν κρίνεται αναγκαίο να εξεταστεί αν οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί τους οποίους προέβαλαν μπορούν να δικαιολογήσουν εκ πρώτης όψεως τη λήψη της αιτούμενης αναστολής εκτελέσεως.

30 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα,

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.**

**2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 15 Μαρτίου 1988.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος

G. C. Rodríguez Iglesias